

ת"פ 48539/04/15 - מדינת ישראל נגד חיים פנחסי, דוד כהן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 48539-04-15 מדינת ישראל נ' פנחסי ואח'

בפני כב' השופטת ג'ויה סקפה- שפירא

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים 1. חיים פנחסי

2. דוד כהן

גזר דין - נאשם 2

כללי

1. הנאשם 2 (להלן: "הנאשם") הורשע על פי הודעתו בשני אישומים בכתב אישום מתוקן בעבירות של נהיגה בקלות ראש, לפי סעיף 262(2) לפקודת התעבורה תשכ"א-1961 ונהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, לפי תקנה 262(2) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961 וכן בעבירה של ניסיון שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

2. כל העובדות שייקבעו להלן במסגרת גזר הדין מתייחסות לנאשם בלבד, ואין בהן כדי לקבוע דבר ביחס לנאשם 1, שמשפטו מוסיף להתברר.

3. ביום 11.8.11 סמוך לחצות, נהג הנאשם ברכב בצומת הרחובות הרצל וצבי- יהודה בירושלים, סטה מנתיבו ופגע ברכב שנסע באותו כיוון בנתיב הסמוך. בעקבות התאונה התנגש הנאשם עם רכבו בעמוד רמזור שניצב על אי תנועה מימין לכיוון נסיעתו, חזר לכביש ונעצר במרכז הצומת. הנאשם נהג ברכב בנסיבות אלה כשהוא תחת השפעת סמים מסוג קנביס. כתוצאה מן התאונה נחבלו הנאשם, נוסעת שהייתה עמו וכן נהג הרכב המעורב, ונגרם נזק לכלי הרכב.

בעקבות התאונה פונה הנאשם לבית חולים שערי- צדק, שם ביקש ממנו בוחן תנועה למסור דגימות דם ושתן. בשל חששו של הנאשם כי ימצאו בגופו חומרים פסיכואקטיביים, הוא ניסה להתחמק ממתן שתן ואמר כי אין לו שתן. לאחר מכן, וללא ידיעת בוחן התנועה, ביקש הנאשם מנאשם 1 שנכח בבית החולים למסור במקומו דגימות שתן, וזה נעתר לבקשתו. סמוך למתואר לעיל, מסר הנאשם לבוחן התנועה את דגימת השתן שמסר לו נאשם 1, הנחזית להיות דגימה שלו, וזאת במטרה לשבש את החקירה. בדגימת השתן של נאשם 1 נמצאה לאחר בדיקה, חומצת חשיש. כמו כן, מספר ימים לפני האירועים שתוארו לעיל, צרכו הנאשמים סם מסוכן מסוג קנביס.

4. כתב האישום הוגש ביום 28.4.15. בדיון שהתקיים ביום 28.3.16 הודיעו הצדדים על הסדר טיעון שנערך ביניהם, במסגרתו תוקן כתב האישום והנאשם הודה והורשע באמור בו. הצדדים הסכימו, כי לאחר שיוגשו תסקיר שירות

מבחן וחוות דעת הממונה על עבודות השירות, המאשימה תעתור לעונש של מאסר בעבודות שירות, פסילה למשך עשרה חודשים, מאסר על תנאי וקנס, ואילו ב"כ הנאשם יהיה חופשי בטיעונו ויהיה רשאי לעתור לביטול ההרשעה.

5. תסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 27.9.16 מתאר כי הנאשם שהיה אז בן 26, רווק, מתגורר עם בת זוג ועובד בהתקנת מערכות מיזוג, בוגר 12 שנות לימוד, שוחרר מצה"ל לאחר גיוסו עקב אי התאמה. קצין המבחן התרשם כי מדובר בצעיר אשר גדל ברקע משפחתי מורכב, שיכול והוביל אותו לשימוש בסמים. עוד התרשם קצין המבחן, כי מאז ביצוע העבירות עורך הנאשם מאמצים לתפקד באופן תקין ועל פי המקובל, הצליח לייצב את חייו ואינו משתמש עוד בסמים. הנאשם לקח אחריות על המעשים והביע אמפתיה לאנשים שנפגעו בתאונת הדרכים. קיום ההליכים המשפטיים היווה עבורו גורם מציב גבול ומרתיע. הנאשם הביע בפני שירות המבחן את חששו, כי הרשתתו תפגע באפשרויות תעסוקה עתידיות, שעה שעבודתו מהווה עוגן משמעותי עבורו. בפני שירות המבחן הוצג מכתב, שהוגש גם לבית המשפט, מבעל החברה בה עבד הנאשם, בו נטען כי רישום פלילי ופסילת רישיון עלולים לפגוע בהמשך העסקתו של הנאשם, שכן העבודה דורשת נייחות והחברה עובדת, בין היתר, עם גופים ביטחוניים הדורשים העדר רישום פלילי. לנוכח חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה, שיקומו של הנאשם, העובדה כי אינו משתמש בסמים ולא ביצע עוד עבירות פליליות, המליץ שירות המבחן על ביטול ההרשעה ועל הטלת עונש שירות לתועלת הציבור שיחדד את הפסול בהתנהגותו ויאפשר לו, מנגד, להמשיך לעבוד.

6. ביום 31.10.16 נשמעו טיעונים לעונש. המאשימה הדגישה את הסכנה שנגרמה לעוברי הדרך עקב נהיגתו של הנאשם תחת השפעת סמים ואת הפגיעה האפשרית בתקינות ההליך המשפטי עקב מעשיו של הנאשם, וביקשה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר בעבודת שירות למאסר בפועל קצר. המאשימה ביקשה למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם ולגזור עליו עונש של ארבעה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, וממילא - כי לא תבוטל הרשתתו של הנאשם.

ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את האמור בהמלצת שירות המבחן ולבטל את הרשתתו של הנאשם מטעמי שיקום. ב"כ הנאשם הדגיש את חלוף הזמן מאז האירוע, העובדה כי הנאשם היה צעיר כבן 20 בעת ביצוע העבירות, שלקח אחריות באופן מידי על מעשיו והתוודה עליהם, ומאז עושה מאמצים לשמור על אורח חיים נורמטיבי ולשקם את חייו. ב"כ הנאשם עמד על הקשיים שעמם מתמודד הנאשם היום וחשיבותו של מקור פרנסה עבורו, וטען כי האינטרס הציבורי לא יפגע אם בית המשפט ימנע מהרשתתו של הנאשם. חברו של הנאשם העיד על היכרותו רבת השנים עם הנאשם והקשיים שחוהה הנאשם לאורך חייו.

הנאשם בדברו האחרון תיאר גם הוא את נסיבות חייו, העדרם של גורמי התמיכה בעבר ואת השינוי שערך, כמו גם רצונו להמשיך בו.

7. לאחר שנשמעו הטיעונים לעונש שבתי והוריתי לממונה על עבודות השירות להגיש חוות דעת בעניינו של הנאשם. ביום 24.11.16 התקבלה חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות, בה נכתב, כי הנאשם נמצא לא כשיר לבצע עבודות שירות, מאחר ובבדיקת שתן שנערכה לו נמצאו שרידי סמים.

בדיון שהתקיים לאחר חוות הדעת טען הנאשם, כי במועד התייצבותו אצל הממונה על עבודות השירות זומן אדם נוסף עם שם זהה לשלו, והוא סבור שחל בלבול בבדיקות. התבקשה הבהרה מטעם הממונה על עבודות השירות בעניין זה,

אך הממונה הבהיר כי הבדיקה שבה נמצאו שרידי הסם היא של הנאשם עצמו.

בעקבות הודעה זאת והפער בין תוצאות הבדיקה להמלצת שירות המבחן, התבקשה התייחסות נוספת של שירות המבחן.

8. ביום 25.1.17 התקבל תסקיר משלים משירות המבחן בו נכתב כי נערכו שיחות נוספות עם הנאשם בהן עמד על כך שאינו משתמש בסמים, ואף מסר שתי בדיקות שתן שנמצאו נקיות, ועל כן חזר שירות המבחן על המלצתו.

9. בהחלטתי מיום 1.2.17 קבעתי, כי אין די בשתי בדיקות השתן שנערכו בשירות המבחן כדי להפיג את החשש הכבד שהנאשם מוסיף להשתמש בסמים, לנוכח תוצאות הבדיקה אצל הממונה על עבודות השירות, ומשכך הוריתי על דחיית גזר הדין למשך כחמישה חודשים במהלכם תיערכנה לנאשם בדיקות שתן שבועיות בשירות המבחן.

10. ביום 27.3.17 הודיע שירות המבחן כי חרף פניותיו לנאשם, הוא לא התייצב לבדיקות, ניתק את הקשר עם שירות המבחן ולא ענה לשיחות הטלפון שהתקשרו אליו. בשל כך חזר בו שירות המבחן מהמלצתו וביקש להקדים את הדין.

11. בדיון שהתקיים ביום 7.5.17 ביקש הנאשם וקיבל הזדמנות נוספת לקיים את החלטתי והוריתי, כי בדיקות השתן תיערכנה אחת לשבועיים.

12. בתסקיר משלים שהוגש ביום 28.9.17 דיווח שירות המבחן כי בשתי בדיקות שתן שמסר הנאשם בחודשים מאי ויוני 2017 נמצאו שרידי סמים, אשר הנאשם התקשה להסבירם, אך מאז, בדיקות השתן שמסר נמצאו נקיות. הנאשם דיווח על מאמציו לתפקד באופן תיקן וגם שירות המבחן התרשם ממאמצים אלה. לנוכח עובדות אלה ובשים לב לכך שהנאשם שינה את מקום עבודתו ובשל כך הרשעה לא עשויה עוד לפגוע בפרנסתו, המליץ שירות המבחן לגזור על הנאשם עונש מאסר מותנה משמעותי וקנס משמעותי, אשר לא יפגעו בהמשך תפקודו התקין.

לנוכח האמור בתסקיר ולבקשת המאשימה, שבה והתבקשה חוות דעתו של הממונה על עבודות השירות.

13. ביום 18.12.17 הודיע הממונה על עבודות השירות, כי הנאשם אינו כשיר לרצות עונש זה, בשל כך שהוזמן לשני מפגשים ולא התייצב לאף אחד מהם ואף לא ענה לטלפונים, עובדה שיש בה כדי להחשיד את הנאשם בשימוש בסמים.

14. בדיון שהתקיים ביום 20.12.17 שבו ונשמעו טיעונים לעונש בעקבות ההתפתחויות שתוארו. המאשימה ביקשה לגזור על הנאשם שלושה חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילה מלהחזיק רישיון נהיגה למשך עשרה חודשים, פסילה על תנאי וקנס.

ב"כ הנאשם הודיע, כי אינו מבקש עוד להימנע מהרשעתו של הנאשם, אך ביקש לגזור עליו עונש צופה פני עתיד בלבד

כפי שהמליץ שירות המבחן, תוך שהדגיש את חלופי הזמן ואת התמדתו של הנאשם בעבודתו. ב"כ הנאשם תמך עמדתו בפסיקה.

הנאשם עצמו ביקש להתחשב בזמן שחלף, בגילו הצעיר בעת ביצוע העבירה וברצונו להמשיך בחייו, חרף הטעויות שעשה בעבר.

דין והכרעה

15. אין מחלוקת בין הצדדים כי יש להותיר את הרשעתו של הנאשם בעבירות על כנה.

16. מאחר ומדובר ברצף אירועים שאירעו בסמוך זה לזה ובקשר האחד עם האחר, יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכל העבירות בהן הורשע הנאשם.

17. האיסור על נהיגה בקלות ראש ותחת השפעת חומרים משכרים נועד להגן על שלומם של ציבור משתמשי הדרך, גברים נשים וטף העשויים להיפגע פגיעות גופניות קשות, וחלילה אף לשלם בחייהם על לא עוול בכפם ואך בשל נהיגה פורעת חוק של אחרים. תאונות הדרכים הן מכת מדינה הגובה את חייהם של מאות אנשים מדי שנה. נהיגה ברכב תחת השפעת חומרים משכרים יש בה כדי ללמד על זלזול של ממש בסכנות הכרוכות ממילא בשימוש ברכב ובחובה לעשות כל שניתן כדי למנוע פגיעה בשלמות גופם וחייהם של משתמשי הדרך. במקרה זה, הסכנה אף התממשה שעה שהנאשם היה מעורב בתאונת דרכים בשעה שנהג תחת השפעת חומרים משני התודעה.

18. המעשים שביצע הנאשם לאחר שאירעה תאונת הדרכים בניסיון לשבש את החקירה וההליך המשפטי פוגעים בתקינותם של הליכים אלה, ויש בהם כדי ללמד על תכנון עברייני.

19. בקביעת מתחם העונש ההולם שקלתי את מידת הפגיעה בערכים המוגנים על ידי העבירות

בהן הורשע הנאשם, כפי שתוארה לעיל, כמו גם את התכנון שהיה כרוך בביצוע העבירה של ניסיון שיבוש הליכי משפט, וכן את רמת הענישה הנוהגת בפסיקה. ראו למשל רע"פ 8707/13 חן נ' **מדינת ישראל** (פורסם בנבו 23.4.14); ע"פ 3802/10 **ליאור אלון נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 26.10.10); עפ"ג (באר שבע) 9014-05-10 **חאלד לובאנה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 30.6.10); עפ"ג (חיפה) 250-11-09 **עימד חטיב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 4.2.10).

20. לנוכח האמור, מתחם העונש ההולם את העבירות שביצע הנאשם מתחיל במאסר בעבודות שירות ומסתיים בחודשים ספורים של מאסר בפועל, ולצדם עונשים נלווים של מאסר על תנאי, פסילה מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה, פסילה על תנאי וקנס.

21. בקביעת העונש המתאים לנאשם, יש מקום ליתן משקל נכבד לחלופי הזמן המשמעותי מאז ביצוע העבירות, שנבע

בעיקרו מהשיהוי בהגשת כתב האישום. בנוסף שקלתי לקולא את העובדה שהנאשם הודה ולקח אחריות מלאה על מעשיו ואת גילו הצעיר בעת ביצוע העבירות.

22. העבירות בוצעו על ידי הנאשם בחודש אוגוסט 2011 שעה שהנאשם היה צעיר שטרם מלאו לו 21 שנה. כתב האישום נגדו הוגש בחודש אפריל 2015, בחלוף כשלוש שנים ושמונה חודשים ממועד ביצוע העבירות, וזאת ללא הסבר מיוחד, מעבר לעומס הרב המוטל ברגיל על כתפי התביעה.

23. בפרק זמן זה שחלף מאז ביצוע העבירות ועד מתן גזר הדין, הספיק הנאשם להתבגר והוא מנהל אורח חיים יציב בתחום המשפחתי והתעסוקתי, תוך שהתגבר על קשיים שפקדו אותו במהלך חייו: מותו של אביו, החובות שהותיר מאחוריו, העדרם של גורמי תמיכה אחרים למשך זמן ארוך והידרדרות לשימוש בחומרים משני תודעה. אמנם, הנאשם עבד במקומות שונים אך מדובר בעבודה רציפה, וביחס לאחד המקומות אף הוצג מכתב מהמעסיק המלמד, כי הנאשם מגלה חריצות, רצינות ומסירות בעבודתו. הנאשם מצוי בקשר זוגי מזה מספר שנים, אין לו הרשעות קודמות לעבירות בגינן נידון כעת, לא בתחום הפלילי ולא בתחום התעבורה, ומאז ביצוען אף לא נפתחו לו תיקי מב"ד חדשים באף אחד מהתחומים, כפי שעולה מתוך תסקירי המבחן.

24. על אף האמור, ויש לומר גם- למרבה הצער, הנאשם לא הפסיק באופן מוחלט להשתמש בסמים. גם לאחר התסקיר הראשון של שירות המבחן בו דווח על הפסקה מוחלטת של שימוש בסמים, הנאשם מסר, בשלוש הזדמנויות שונות, אצל הממונה על עבודות השירות ואצל שירות המבחן, בדיקות שתן ובהן שרידי סמים. עובדה זו מלמדת, כי הצהרותיו של הנאשם בפני שירות המבחן ובפני בית המשפט על הפסקת השימוש בסמים לא היו אמת לאמיתה.

25. המציאות מלמדת כי שימוש בסמים "קלים" מאפשר, פעמים רבות, להמשיך ולקיים אורח חיים שגרתי הכולל חיי משפחה ועבודה רציפה, ומשכך, העובדה כי הנאשם מצליח לקיים אורח חיים שכזה לצד שימוש בסמים, אף אם בצורה מתונה יותר מבעבר, אינה בעלת משקל משמעותי לקולא. המשך השימוש בסמים אף מקימה חשש ממשי כי הנאשם יוסיף וינהג ברכב תחת השפעת חומרים משני תודעה וימשיך לסכן את הציבור שסביבו, והיא כשלעצמה מחייבת גזירת רכיב עונשי של פסילה בפועל מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה.

26. ענישה צופת פני עתיד בלבד לא זו בלבד שתהווה במקרה דנן חריגה שאינה מוצדקת ממתחם העונש ההולם, אלא שספק אם תביא לביטוי את מלוא השיקולים העונשיים הנדרשים, לרבות שיקולי הרתעת היחיד שהם הכרחיים במקרה זו, שבו, על פי התרשמותי לנוכח התנהלות הנאשם, להליך המשפטי עצמו לא הייתה השפעה מרתיעה דיה.

27. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. ארבעים וחמישה ימי מאסר בפועל.

ב. שלושה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר שלא יעבור עבירה מהעבירות בהן הורשע.

ג. שישה חודשי פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה. הנאשם יפקיד את רישיונו עד ליום 15.1.18.

ד. שישה חודשי פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה, על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירה מהעבירות בהן הורשע וכן עבירה של נהיגה בפסילה.

ה. קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.2.18.

28. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ג טבת תשע"ח, 31 דצמבר 2017, במעמד הצדדים.